

MŠ Třemošná

Odpovědi paní ředitelky, paní učitelky a paní asistentky pedagoga na otázky k tématu inkluze.

- **Jaké máte ve vaší MŠ zkušenosti s inkluzí dětí s postižením?**

V současné době máme v MŠ zařazené 3 děti s postižením – dvě s DMO s podpůrným stupněm 4, jedno dítě se speciálními vzdělávacími potřebami z důvodu zhoršené schopnosti pozornosti a hyperaktivity a celkové nezralosti v regulaci emocí a chování, objevují se agresivní tendence vůči ostatním (převažující stupeň podp. opatření 3).

Ve třídách, kde jsou tyto děti zařazeny, pracují asistentky pedagoga a je zde snížen počet dětí.

Jsme velká 7třídní MŠ a je možné počet dětí na třídách snížit. Ale myslím si, že v případech, kde je diagnostikována porucha autistického spektra nebo Aspergerův syndrom, nestačí snížit počet o 1 či 2 děti podle zákona. Stále zůstává ve třídě třeba 23 dětí, což je příliš vzhledem k přecitlivělosti těchto dětí. V menších školách je to určitě problém. Nemají ani prostor vytvořit pro dítě zklidňující místnost (koutek), kde by bylo v pohodě a zklidnilo se v případě afektů. Tohle je i náš problém na odloučeném pracovišti, kde byla diagnóza udělána v průběhu docházky dítěte a i s asistentkou je práce s tímto dítětem velice náročná. Rodiče zatím odmítají dítě přesunout do speciální MŠ. Ostatní děti jsou chování jednoho dítěte velmi znevýhodněni - vyžaduje neustálou pozornost, je vůči nim i učitelkám a asistentce agresivní.

V případě dětí s DMO je práce naprosto odlišná, ostatní děti neomezují, jsou rádi v jejich společnosti, učí se od nich, dostávají nové podněty. U ostatních dětí jsou oblíbení, mají tendence o ně pečovat, učí se chovat ohleduplně.

- **S jakými dalšími „subjekty“ (školská zařízení, sociální služby, jiné skupiny a sdružení, rodiče) spolupracujete, aby byla inkluze dětí s postižením realizovatelná?**

SPC Zbůch a PPP Plzeň-sever – doporučení, konzultace. Pracovnice rané péče. Návštěvy asistentky při ergoterapii dítěte s rodičem. Spolupráce s rodiči dětí s DMO je výborná. Rodiče mají situaci již hodně zpracovanou a jsou vděční za péči o jejich děti. U dalšího dítěte s agresivními tendencemi, hyperaktivitou... zatím rodiče objevují, že s dítětem není vše v pořádku a myslí si, že „z toho vyroste“. Tady je spolupráce obtížnější.

- **Co vás motivuje k tomu přijímat do vaší MŠ děti s různým typem a závažností postižení, když z mnoha jiných MŠ se často ozývá, že to není možné a pokud ano, tak jen s velkými komplikacemi a na úkor ostatních dětí?**

Motivuje mě umožnit dětem s postižením kontakt s ostatními dětmi - v případě dětí s DMO to funguje - učí se vzájemně, získávají zkušenosti, podněty, zdravé děti se učí vnímat odlišnosti a jedinečnost dětí s postižením, učí se chování k nim.

V případě dítěte s nezralostí v regulaci emocí a chování a agresivními tendencemi je problém (viz odpověď na první otázku). Pokud bych mohla přijetí tohoto dítěte ovlivnit, v jeho zájmu a v zájmu ostatních dětí bych ho nepřijímala.

Přijímání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami je velmi problematické a je třeba je řešit individuálně. V MŠ nemáme speciálního pedagoga a v práci s těmito dětmi jsme závislí na konzultacích s odborníky a samostudiu. Ani asistentky nejsou v kurzech

dostatečně vzdělané v oboru speciální pedagogiky. Jeví se mi, že bychom dobře zvládli péči o dítě s tělesným postižením.

V případě dětí s DMO nás motivuje k přijímání dětí i to, že umožníme rodičům (především maminkám) prostor, kdy si mohou vyřídit „své“ záležitosti a odpočinout si při tak náročné péči o dítě.

Ředitelka, MŠ Třemošná

- **Jaké jsou vaše zkušenosti s prací s dětmi s postižením?**

Tento školní rok mám ve své třídě čtyřletého chlapce s postižením (DMO). Je druhý za moji praxi.

- **Jak ve vašem pojetí vypadá „tým“, který zajišťuje, že se vám daří inkludovat děti s postižením do běžného dětského kolektivu?**

O chlapce pečuje asistentka pedagoga. Stará se o něj i po osobní stránce, zajišťuje mu obsluhu - obléká ho, krmí, přebaluje atd. Při práci se řídíme individuálním vzdělávacím plánem IVP. Veškeré činnosti jsou konzultovány s rodiči, s paní ředitelkou, se specialisty z Rané péče, Speciálně pedagogického centra SPC, z ergoterapie apod.

- **Co vás na práci s dětmi s postižením baví, čím je to jiné než práce s běžným dětským kolektivem?**

Práce s těmito dětmi je opravdu "jiná". Nelze u nich očekávat úspěch a pokrok jako u zdravých dětí. Jakákoli odezva se nemusí dostavit během celého školního roku, ba ani několika dalších.... Je třeba akceptovat limity, které tyto děti mají a přistupovat k nim s láskou. Oni nám tím, že jsou s námi, na oplátku zpětně připomínají, že bychom vždy měli mít úctu a respekt k životu a ostatním dětem to, že je třeba pomáhat si a tolerovat.

A to je to, co mně na tom právě baví :-)

Učitelka, MŠ Třemošná

- **Jaké jsou vaše zkušenosti s prací s dětmi s postižením (v MŠ i jinde)?**

Nyní mám první zkušenost s chlapečkem s DMO. Zkušenosti zatím jen dobré, nebyl dosud žádný problém.

- **Jak vám vyhovuje spolupráce s dalšími „subjekty“ (školská zařízení, sociální služby, jiné skupiny a sdružení, rodiče), co vám pomáhá, co byste ještě uvítala?**

Vzájemná spolupráce s ostatními (SPC, Raná péče, ergoterapie) mi velmi pomáhá, mám vždy informace o aktuálním stavu chlapečka, současných jeho možnostech práce/komunikace se mnou. Dostávám cenné rady, tipy a doporučení k dalším motivačním činnostem, pomůckám apod. Důležitá je pro mě komunikace s rodiči.

- **Co vás v práci baví, co vám dělá radost?**

Každý den je jiný, vždy mě dokáží děti něčím překvapit. Je pěkné vidět pokroky, radost z kontaktu s ostatními dětmi, postupné zvládnání činností, které nebyly až tak oblíbené. Když je vítání a loučení s úsměvem, tak je to ta nejlepší odměna pro mě.

Asistentka pedagoga, MŠ Třemošná